

Ústav Dálného východu

Posudek školitele na disertační práci Mgr. Kamily Hladíkové

„The Exotic Other and Negotiation of Tibetan Self: A Study of Modern Tibetan Fiction of the 1980s“

Disertační práce Mgr. Kamily Hladíkové představuje významnou část tibetské moderní (sekulární a vernakulární) literatury 80. let 20. století jako neopominutelnou součást dobového diskursu konstituujícího moderní tibetskou identitu. Zvolený přístup, jehož součástí je důsledně zachovávaný odstup od „stranického“ vnímání problematiky tibetské identity, umožňuje autorce bez apriorního zkreslení mapovat složitou síť literárních i mimoliterárních vztahů a vlivů a vyzdvihnout její nejdůležitější činitele a složky.

Mgr. Kamila Hladíková ve své disertační práci nabízí vhled do situace, v níž se nalézala tibetská literatura v 80. letech 20. století, prostřednictvím zevrubné analýzy rozsáhlého korpusu literárních děl (převážně kratší narativní fikce) v tibetštině a čínštině z pera autorů tibetské národnosti v kontextu přímých a nepřímých vlivů moderní čínské literatury. Práce přesvědčivě dokazuje, že tato literární tvorba, chápaná jako součást diskursu vytvářejícího novou tibetskou identitu, byla mimo jiné významně ovlivněna existencí a spolupůsobením dvou perspektiv, v nichž jsou díla jednotlivých aktérů literárního diskursu zakotvena. Čínská a tibetská perspektiva, kterou by bylo možné vyjádřit opozicí „fascinující“ -- „zaostalý“ (Tibet), stojí u zrodu děl, která reprezentují zásadně odlišné vnímání Tibetu a tibetskosti, jež se však—byť nestejnou měrou a odlišným způsobem—podílejí na vytváření zkoumaného literárního (sebe)zobrazení. Za zásadní přínos práce v této souvislosti považuji to, že se její autorce daří pojmenovat vztah mezi specifickým zaměřením v 80. letech vznikající moderní tibetské literatury a klíčovými tendencemi ve vývoji moderní čínské literatury.

Ústav Dálného východu

Mgr. Kamila Hladíková ve své práci představuje moderní tibetskou literaturu 80. let 20. století v situaci, kdy je tato součástí minoritní kultury existující v rámci etnicky rozrůzněného státního útvaru s dominantním vlivem hanské kultury. Vznik moderní tibetské literatury je proto autorkou práce oprávněně interpretován do značné míry jako výsledek vlivů, z nichž ty nejvýraznější je zapotřebí hledat v dominantním kulturním rámci, především v moderní čínské literatuře. V jistém slova smyslu lze říci, že podobně jako „tibetská“ literatura čínsky píšících autorů hanské národnosti představuje jeden ze zdrojů literárního (sebe)zobrazení tibetských spisovatelů, mnozí z tibetských, ať již tibetský či čínsky píšících autorů, kteří svým dílem přispívají k rozvíjení nového, moderního a sekulárního diskursu, prozrazují svým dílem nikoli nezanedbatelnou míru příslušnosti k moderní čínské literatuře. Tento a další závěry, k nimž Mgr. Kamila Hladíková dochází, činí posuzovanou práci velmi zajímavou a inspirativní.

Zevrubné představení reprezentativního vzorku literárních děl z 80. let 20. století podává dobrou představu o povaze dobové tibetské literatury. Přestože se práce k otázce pozdějšího vývoje tibetské literatury (a tibetské identity) nevyslovuje, je i v tomto ohledu inspirativní. S postupem integračních procesů bude pravděpodobně přibývat tibetských spisovatelů píšících svá díla čínsky. Pokud platí, že cesta ke specifickému obrozování není definitivně uzavřena ani tehdy, kdy je minoritní národnost a její kultura zdánlivě silně překryta integračními procesy, pak by takový vývoj nemusel nutně znamenat pouze přibližování minoritní tibetské literatury k majoritní literatuře čínské. Existence výraznějšího proudu „hybridní“ literatury by mohla přispět ke vzniku takové formy moderní tibetské literatury, jež by byla výsledkem pozitivní syntézy, výsledkem vzájemně se obohacujícího průniku kultur. Tuto úvahu dávám jako možné téma k diskusi při vlastní obhajobě.

Disertační práci Mgr. Kamily Hladíkové považuji za mimořádně zdařilou a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 14. listopadu 2011

Mgr. Dušan Andrš, PhD.